

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănitare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Roman”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, in 17 Ianuarie 1883.

Despre misiunea lui Giers scrie „N. frei Presse” într'un articol următoarele:

„Nici contele Șuvaloff, ba nici chiar principele Bismarck n'a fost grămădit cu atâtea onoruri ca dl Giers. În adevăr în cercuri diplomatice se povestesc, că se tratează de un arangiamet formal cu bărbatul de stat rusesc. Precum se spune în cercuri diplomatice, contele Wolkenstein, ambasadorul austro unguresc în Rusia, a pregătit terenul de mult, înainte de călătoria lui Giers, și e a se considera de un product al pour porlerurilor acestora, că Giers a plecat în călătorie și a cercetat mai înainte pe cancelariul german la Varzin, unde se afla în retragere. Se pare că Giers a slevat acolo întrebarea deadreptul, dacă Rusia ar pute intra ca al treilea compaciscent, egal îndreptățit, în alianța austro-germană. Tot așa de pozitiv este, că Bismarck a observat față cu propunerea aceasta o atitudine negativă, de altmintrelea în conversațiunea cealaltă a bărbaților de stat, cu deosebire care privea peninsula balcanică, nu s'au mai ivit nici o contradicție directă între Germania și Rusia. Principele Bismarck, denegând ori ce apropiere pozitivă cu Rusia, a avut tot odată să asigure pe Austro-Ungaria de credința sa față cu tratatele, pe când el, după cum se vede, este cu neîncedere față cu negoțierile contelui Wolkenstein, dovadă publicările în „Köln. Ztg.” și articolul cel mai recent publicat în „Grenzboten”, care pretinde înnoirea alianței austro-ungaro-germane, dară pe lângă condițiuni nouă. Giers este acum de trei zile aici (în Viena.) A remas mai mult de cum avea de gând și momentuositatea prezenței sale aici se caracterizează prin un simptom exterior, care este, că doue zile înainte de sosirea sa a ajuns aici un curier din Rusia, despre care în cercuri diplomatice se susține, că a adus instrucțiuni speciale pentru ministrul de esterne rusesc. Este afară de toată îndoială că contele Kálnoky și Giers au conferat foarte de multe ori, mai de multe ori, de cum spun diarele. Obiectul acestor conferențe este executarea programei, aduse de Kálnoky în ministeriu, încercarea unei apropieri între Rusia și Austro-Ungaria. După cum se asigură în cercurile diplomatice acum deocamdată nu se tratează de cestiunea cum se se poarte Rusia și Austro-Ungaria una cu alta când va bate oara din urmă a Turciei; încercarea se face cu cestiuni ac-

tuale. De aceste sînt: Raportul Rumeliei orientale cu Bulgaria și se crede că Austro-Ungaria nu va contradice eventualei uniri a acestor două țeri într'o Bulgaria. Rusia va sprigini nisuițele guvernului austro unguresc la conferența din Londra contra României. Să se străduiască Rusia în același timp a stabili deocamdată nisuițele pe peninsula Balcanilor în Serbia și în Muntenegru să combată curentul ostil față cu Austro-Ungaria sau cel puțin să se poarte neutral față cu dînsa. Rusia în același timp să nu paralizeze nisuițele austro unguresci la Constantinopole în privința juncțiunilor căilor ferate. Să negoțiază așa dară formal un armistițiu diplomatic între aceste două staturi în peninsula balcanică. Arangiametele, fără îndoială, se vor comunica principelui Bismarck; cum se va purta acesta față cu dînsese, este o întrebare de un cuprins grav a viitoriului. A făcut senzațiune că printr'un incident nenorocit ambasadorul german principele Reuss, tocmai în zilele aceste a fost bolnav, când Giers în Viena și marele-principe Nicolae în Berlin, se ocupă cu cestiuni politice decidoare pentru Rusia.”

Împregiurarea aceasta din urmă, accentuată de „N. fr. Presse”, este în adevăr fatală. Din cuvintele țiarului s'ar vedea oare care nedumerire precum nici că se poate altfel între împregiurări ca cele ce s'au petrecut la Viena și la Berlin.

Cât privește cestiunea dunăreană diarele franceze o discută foarte serios, dar în favorul României. „Românul” de Duminecă în primul său articol scrie următoarele:

„Am spus nu de mult, care este credința noastră în ceea ce privește rezolvirea cestiunii dunărene. În numărul nostru dela 29 Decemvrie arătam că împotrivirea noastră la dorințele guvernului austro-unguresc nu este singura piedică ce o întîmpină rezolvirea cestiunii. Și Rusia, și chiar Turcia aveau modul lor de a vedea care nu acordează cu ceea ce ar fi voit cabinetul dela Viena.

„Diceam dar că în fata acestor complicări, părerea noastră este că Conferența ce se aștepta pe atunci să se întrunească la Londra, nici se va întruni așa de curînd cum se credea, nici la casa de a se întruni nu va da deslegarea deplină a cestiunii.

Această cestiune, diceam noi, nu va primi o deslegare deplină înainte de unele evenimente politice ce se pregătesc pentru un viitor mai mult sau mai puțin apropiat. Probabil numai după ce aceste evenimente vor trece asupra Europei, cestiunea dunăreană va primi și dînsa o deslegare de-

finitivă și conformă situațiunii politice de atunci a Europei.

„Puține zile după ce emisese în publicitate această idee, veni din străinătate sciri, cari tind a o justifica pe deplin.

„În adevăr, astăzi credința cea mai răspândită este că conferența din Londra nu se va ocupa de cât de prelungirea puterilor comisiunii europene a Dunării, lăsând cestiunea ridicată de pretensiunile Austro-Ungariei și de împotrivirea noastră unor negoțieri ulterioare.

„Dacă s'ar urma astfel, și ni se pare că așa se va urma, s'ar împlini din punct în punct ceea ce prevedusem, căci nu credem că Austro-Ungaria să cedeze atât de repede, nici împotrivirea României să fie atât de puțin energică și atât de scurtă, în cât mari evenimente politice europene să nu vină a respinge pe al doilea plan cestiunea dunăreană.

„Deocamdată însă este un fapt dobîndit pentru noi: câștigăm timp, și această este deja mult, și poate deveni foarte mult.”

Sciri din Londra spun că în 5 Februarie n. conferența se întrunește definitiv. În sferile guvernamentale engleze se dice că conferența va fi scurtă și neconturbată.

Manifestul principelui Napoleon a provocat, între alte, un proiect de lege de proscricțiune din partea unei comisiuni a camerei franceze. Nu se scie încă ce soarte va avea proiectul. De va trece, va se dice, de va fi primit de camera crisa ministerială, care și altcum este deja declarată, este inevitabilă. După crisa ministerială este foarte probabil că va urma și cea politică: republica va veni în luptă nemijlocită cu una din formele monarchice. Care din formele monarchice va isbuti este greu de a spune. Atîrnă foarte mult dela tradițiunile, care se vor fi păstrat mai bine din trecut și dela abilitatea acelor ce vor conduce agitațiunea pentru una sau alta: pentru regat sau pentru imperialism.

Estă aici proiectul de lege de proscricțiune:

„Art. I. Este interzisă remanerea în Francia, Algeria și în colonii membrilor tuturor familiilor, care au guvernat în Francia. — Art. II. Persoanele aceste nu se bucură de drepturi politice. Bifetele electorale care poartă numele lor nu numără. Aceleași persoane nu pot aparține armatei. — Art. III. Toți câți vor lucra contra acestei legi se vor transpune judecătoriei corecționale și se vor pedepsi dela un an până la cinci ani. După timpul de pedeapsă se vor escorta la fruntarii.”

Pentru variațiune dela Petersburg eară vine scirea că nihilistii dau semne nouă de viață. Înainte

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 5).

Blăstemul însă se perdă de pe buzele lui Cristiano: o voce dulce și melodioasă, o voce de femeie, care nu putea veni, după cugetul său, decât numai dela o femeie încântătoare, se auzi din sanie. Vocea dicea într'o limbă, pe care Cristiano nu o pricepea, adevă în dialectul localității:

— Crezi dară, Peterson, că te vei pute duce cu caii până la poarta castelului vechiu?

— Da, domnișoară, dișe visitiul cel gros și îmbrăcat cu o blană mițioasă; zăpada de astă-seară îi va gena puțin, dară și alții au umblat pe aici: ved urme proaspete.

Nu te teme, ne vom sui în sus.

Intrările în Stollborg, pe care dl Goeffle le luă drept un colnic, se alcătuiau dintr'o veritabilă scară

naturală, formată de stratele shistoase și inegale a stâncei. Vara, s'ar fi sfărâmat cai și car peste ele; în țările nordice însă iarna tace toate căile practicabile și pe toți călătorii curagioși. Un strat gros de zăpadă înghețată, solidă și lucie ca marmorul, umple găurile și nivelează asperitățile.

Caii, potcoviți spre scopul acesta, se suie în înălțimi și coboară cu siguranță, locurile pezișe; sania arare-ori se restoarnă și mai tot fără pericol. În vre-o câteva minute, sania noastră era la poarta micului castel.

— Ar fi de lipsă să tragi clopoțelul cu precauție, dișe vocea cea dulce cătră vizitiu.

Tu scii Peters, că eu nu voesc să mă vadă bêtrenul regisor, care ar spune doară tot stăpânului său.

— O! el este așa de surd! răspuse vizitiul, punînd piciorul jos. Ulf nu va spune nimic, el este pretinul meu. De ne-ar deschide numai! I cam frică noaptea; foarte simplu, castelul...

Peterson, precum se vede, voia să vorbească de aparițiunile din Stollborg, el n'avu însă timp. Poarta se deschise ca de sine, și Cristiano, întocmai atât de bine învățat, ca și vizitiul, mulțumită blanei și căciulei de blană a avocatului, se prezentă pe prag.

— Ei bine, eată-l, dișe vocea cea dulce. Pune-te aici Peterson, și te rog ia clopoțelele de pe

cai. Atăta ț-am recomandat! fi cu răbdare, fêtul-meu, ca n'ai să aștepți mult.

— Zăbovesce cât vei voi, response devotul servitor, ștergînduși sloii de ghiață din barbă; timpul este foarte moale, astă seară.

Cristiano nu pricepu nici o vorbă din dialogul acesta, dară el totuși ascultă cu nespuse plăcere vocea dulce, și prezentă brațul său unei persoane mici învălitate în blane de hermelin, astfel încât ea semăna mai mult unui floc de zăpadă de cât unei ființe omenesci. Ea i-se adresă lui mereu în limba dalecarliană, el nu putea găci ce ordine îi dă dînsa; ordini erau fără îndoială, după intonație, pe cât era de blândă. Ea îl ținea dar de păzitor al castelului vechiu, și precum tonul comandei nu recere în nici o țeară alt răspuns, decât pantomima sumisiunii, Cristiano se simți dispensat de a pricepe și de a răspunde, în drumul scurt ce'l avea să facă cu dama mică, sub galeria ce conducea dela poarta curții până la ușa pavilionului.

Ducîndu-o cătră sala ursoacei, Cristiano urmă unui simț de ospitalitate, fără a sci dacă ea va primi buna sa intenție.

Tot așa el urmă unui simț de curiositate întîmpinîndu-o și în simțul acesta se află și galanteria, încă atotputernică în vremile acele, la bărbați tineri sau bêtărâni, din toate clasele societății.

cu vre-o câte-va zile în grădina de vară s'au găsit proclamațiuni prin care publicului i se aduce la cunoștință să fie totdeauna în depărtare de locul unde se arată curtea, ca se nu suferă la eventualitatea unui atentat. Împăratul cu toate aceste ese la preumblare în trăsura deschisă și fără escortă. În Odessa s'a descoperit o tipografia secretă.

Scrisori din Bulgaria.

(Correspondența particulară a „TELEGRAFULUI“.)

Sofia, 8 Ianuarie.

De mult, foarte de mult nu v'am scris, și aceasta pentru nise cuvinte, cari dacă nu pot fi considerate de temeinice la d-stră în România, apoi sunt foarte temeinice la noi în Bulgaria. Starea lucrurilor, regimul guvernamental sub care trăim, ne apasă într'un așa mod moralul și inteligența, că ori care din noi se simte zdrobit sub greutatea atmosferei ce ne încungioară. Altă dată când am fost sub jugul turcesc am avut o țintă măreață, am avut scop vădit, palpabil, pentru care trăiam, pentru care luptam și pentru care ne jertfeam. Ați, grația ilustrilor martiri, morți pe câmpurile de bătaie, grație *haiducilor*, cari luptau pentru liberarea poporului asuprit — am devenit liberi și de *facto* independenți. Independenți, de ce însă? — De imperiul Otoman. Liberi, în ce mod? — Liberi de imperiul Otoman, de asuprirea sa, de nelegiuirea funcționarilor săi. Dar, dacă sântem în realitate independenți de Turcia, apoi trebuie să o mărturisim, am devenit dependenți de Rusia, dacă sântem liberi de brutalitatea funcționarilor otomani, apoi avem brutalitatea funcționarilor ruși.

Pentru a rezuma starea în care ne aflăm printr'o singură frază, vă voi dice că sântem puși la discrețiunea unei bande de oameni străini țerei noastre și care ne despretuesc și ne consideră de un mic popor cucerit de densii. Această bandă compusă din tot ce avea Rusia mai corupt prin rindurile armatei sale, ne guvernă, ne pradă, ne țirește spre un abis, din care numai patriotismul înalt al Bulgarilor ne va pute scăpa. Dar unde sunt patrioții noștri? Unde sunt haiducii de altă dată?

Nici un singur indiciu nu-i denunță. O apatie robească, o decadentă morală planează peste tot.

Eară germanul Battenberg benchetuesce în palatul său, încungiuat de banda streină țerei și care l-a învățat să ne numească: *glupcici-iadriici!* „*bratuški*“ cu un suris despretuitor pe buzele scaldate în șampanie.

Înțelegeți, dar pentru ce 'mi este greu a vă scrie despre cele, cari se petrec aici, la noi. Nu voi a vă înșira inichitățile și nelegiuirile meschine: nu voi a vă vorbi de adunarea pseudo-representanților, care linge cu umilință și supunere cismele lustruite ale generalilor ruși, nu voi să vă vorbesc despre pregătirile, care se fac pentru a serba viitoarea încoronare a țarului rus, acest autocrat, care urșce ori ce libertate atât în nenorocita Rusie, cât și în alte țeri. Să vă vorbesc deci de țerile vecine, ceea ce se face prin pregiurul nostru, adică în Rumelia orientală, Bosnia, Muntenegru.

— Cearta între Aleco-pașa și Krebell, grație slăbiciunii turce, s'a finit pentru moment prin umilința ne mai pomenită a bietului guvern otoman. Sultanul și cabinetul din Constantinopole pentru a aplana scandalul, ceru dela principele Vogoridi, ca

*) Din București.

el să se scuse înainte agentului diplomatic al Rusiei pentru insultele făcute de acest din urmă lui Aleco-pașa și guvernului său. Aleco-pașa refuză net și fără multă vorbă, declarând că mai bine va demisiona de cât se va înjosi până la aceasta. Guvernul otoman scia caracterul nobil al principelui și cunoscea înainte chiar ce fel de răspuns va primi. Cererea n'a fost deci făcută de cât pentru a proba Rusiei până la ce grad ea este hotărâtă a merge spre a sta în înțelegeri bune cu puterile mari. Rusia, dacă va fi abilă, se va mulțami cu atât fără a cere mai mult, căci demisiunea lui Aleco-pașa o dată primită nu va fi de loc favorabilă Rusiei. Germania, care a recăpătat influința sa, ce numai are nici un rival la Stambul, va pune tot în mișcare ca noul guvernator al Rumeliei Orientale să fie omul intereselor Austro-Ungare. Becker-pașa, după spusese mai multor persoane foarte competente, are șansă să devie guvernator al Rumeliei, în cas, dacă diferendul între Vogoridi și Krebel nu se va aplană.

În ceea ce privește pe onor. Krebel, apoi în-gâmfarea sa e la culme; un domn cunoscut la Philipopole și foarte bine primit în casa agentului rus, m'a asigurat trecând pe aci, că în ziua când ordinul umilitor privitor la scuse a sosit în capitala provinciei, dna Krebel a adunat în salonul său elita societății philipopolene. La supelu d. Krebel a declarat oaspeților săi că dlui Aleco pașa 'i este ordonat să se ceară scusa pentru conduita sa necuviincioasă față de densul, apoi onor. agent adause adresându-se către bulgari:

Printr'o singură trăsătură de condeiu Rusia în curând va desființa granița fictivă, ce esistă între Rumelia și Bulgaria.

Aplause frenetice subliniară această frază irredentistă a onor. agent.

În calitatea mea de bulgar sigur că inima 'mi trăsare de bucurie, căci mărirea patriei mele este mărirea mea proprie.

Dar... o presimțire tristă imi sfășie inima. Ali-pirea Rumeliei orientale la Bulgaria în momentul de față, când aceasta din urmă se svirciolesce în valurile reacțiunii și se află pe mâna unei bande de străini, nu mă înveselește, căci viitorul nostru e amenințat de o pretensiune bizară, fantastică, stupidă, pe care nu o ascund rușii, care ne declar sus și tare că Sofia nu este decât un oraș central al guvernamentului Bulgariei, care în curând se va contopi în imperiul rus.

Să nu se finească patronagiul rus pentru noi, cum s'a finit patronagiul rus sub împărăteasca Ecaterina pentru nenorocita Polonie, și soartea Poloniei se nu fie și soartea noastră!

În Bosnia mișcarea, deși pare că se află cu desăvârșire potolită, însă această speranță liniștită este cu desăvârșire superficială. Poporațiunea slavă și cea musulmană se află foarte îngrijite de regimul austriac, țărănimea se teme de emigrațiunea germană, cu care Austria voește să neutralizeze elementele indigene. Agenți ruși cutreeră provincia îndreptându-se din Bulgaria spre Cetinie, unde pentru momentul de față se află centrul conspirațiunii panslaviste. Se vorbesce că Rusia panslavistă crede că principele Nicolae este unicul din principii slavi, care poate să hasardeze rolul de adunătorul slavilor „*sobiratel slavian*.“ Un viitor plin de glorie și de izbândă se prorocesc poporului muntenegrean. Această inclinațiune a panslavistilor spre muntenegreni redeșteaptă invidia în alte popoare slave, care nu

tocmai iubesc pe muntenegrenii, din cauza caracterului lor polițienesc. Naturalmente că invidia nu este tocmai un ciment bun pentru a lega diferite elemente slave într'un ce monolit.

La Cetinie, după scirile care ne vin de acolo, după apusele diarlui *Cernagosky Glas*, după narațiunea persoanelor ce vin din Muntenegru, remăciunea ministerială se consideră acolo ca un pas grav față cu Austria. Pe cât voevodul Mașo Vrbița a fost omul simpatic Austriei și care nu se jena de loc cu bieții insurgenți bosniaci și herțegovineni, fugiți pe teritorul principatului, pe atât noul ministru de interne Bojidar Petrovici este omul Rusiei. Demisiunea lui Vrbița a fost aclamată de poporațiune, o demonstrație semnificativă s'a făcut în fața reședinței ambasadorului austriac de către partizanii noului ministru și în fine o adevărată hostilitate contra vechilor dispozițiuni ale exministriului au parcurs munții și văile micului principat.

Mașo Vrbița a indignat pe muntenegrenii în ultima lună a cărmuirii sale prin faptul cinic ce a comis arestând chiar pe unicul poet al Muntenegrului, pe tinerul Toma Orahovatz, care cânta ura în contra austriacilor. Principele Nicolai ordonă, după stăruița lui Petrovici, imediată liberare a postului, care a fost dus de către popor pe umeri și cu strigătele „*jive Petrovici*“.

Muntenegrenii cred că vor isbuti a pune mâna pe Scadar (Scutari) cu impregiuirile sale, cel puțin Rusia împinge pe Nicolai să nu cedeze în această privință atât Turciei, cât și Europei întregi. Se crede că Poarta nu se va opune mult la cedare, fiind-că crede mai nimerit a'l remite acestui mic principat de cât a'l vedea invidiat de Austria sau Albania, care după credința celor din Constantinopol, nu va întârzi să se ceară și ea la rëndul său o autonomie politică.

Așa dar, prin aceste sciri, eulose aci în mijlocul elementelor slave ce vin și plec în diferite direcțiuni ale peninsulei Balcanice, vedeți bine că au ce se frământa, fierbe și se pregătesce pentru a reincepe o luptă abia finită. Viitorul ne va arăta rezultatul.

Ivanovici.

Sciri telegrafice.

Viena, 26 Ianuarie. Domnul de Giers primi ați visita arhiducelui Albrecht. Arhiducele Rainer își lăsa carta. Mai târziu se îndreptă Giers spre ambasada rusească. De seară se dă în onoarea prezenței ministrului rusesc un „diner“ la contele Kálnoky. Giers va rămâne în Viena până duminică. De aici va pleca la Petersburg.

Paris, 25 Ianuarie. La „N. fr. Pr.“ i se telegrafează: Regimul a suferit ați în comisiunea aleasă în afacerea pretendenților mare dezastru.

Au fost de față: ministrul președinte, ministrul de resboiu și ministrul de interne. Mai întâiu fu interpelat ministrul-președinte. Duclerc arată, că densul ar fi votat la timpul său pentru eschiderea principilor; și dacă e ați contra eschiderei și dorește simpla facultatea de a o pute dispune, arătându-se lipsa aceasta o face din motivul, fiindu-l frică, că o mare parte a poporațiunii moderate, care a trecut la re publică vădend garantată liniștea din partea aceasta, se va înfricoșa și earăși se va deslipe de republică.

Propunerea imperativă a lui Floquet jicnesce îndreptățiurile guvernului. Ce folos au măsurile de forță? — întrebă ministrul președinte. Dacă ar muri ați contele Chambora, ași fi mai curând pentru eschiderea principilor. După starea lucrurilor de ați prezența lor nu stă în legătură cu nici un pericol, din contra mai bucuros îi sufer în țeară, decât să-i vedă agitând în streinătate. Proust întrebă, de ce nu s'a esilat principele Napoleon, și că oare nu e primejdios a

Tinera damă, urmând călăuzul său, făcu o mișcare de suprinde, găsindu se de o dată în frumoasa odaie.

— Aceasta e dară sala ursoaicei? duse ea cu puțină neliniște. Aci încă n'am fost.

Vădend însă că Cristiano, din-lipsă de pricepere nu-i răspunde, ea se uită la lumina unicei luminări de pe masă în fața lui și esclamă în limba svedică:

— A, doamne! nu este Ulfilas! Cu cine am onoarea a vorbi? Doară cu dl Goefle însuși?

Cristiano pricepënd și vorbind foarte bine limba svedică, își aduse iute aminte de numele scris pe traista avocatului, și tot așa de iute își cugetă, că îmbrăcat în vestmintele numitului avocat și-ar putea petrece, chiar și numai pentru un moment, jucând rolul său. Strein, isolat, perdut într'o țeară, a cărei limbă, prin impregiuări de tot particulare, ce le vom afla mai târziu, el o vorbea, însă unde el n'avea pe nimenea și nefiind silit a lua viața, drept ceva serios, el află lucru firesc a-și petrece, când ocaziunea i se presentă. El răspunde dară îndrăzneț și într'un noroc:

— Da, Doamnă, eu sânt Goefle, doctor în drepturi dela facultatea de Lund, și-mi esercitez profesiunea de advocat în Gevala.

Vorbind asa el află sub mână un toc de ochelari pe care-l deschise cu grabă. Erau ochelarii

verdi ce-i întrebuița avocatul în călătorie spre a-și scuti ochii de albul obositor al zăpedei. Încântat de descoperirea aceasta, ce părea a fi adusă de providența nebulilor, el se simțea acuma de tot bine mascat.

— A, domnule doctor, îi duse necunoscuta, te rog, de iertare, eu nu te am cunoscut, pentru că n'am avut nici o dată plăcerea a te vedea, și te-am luat drept păzitorul din Stollborg; chiar i-am ordonat, promițându-i o gratificație, de care trebuie că ai ris a-ți cere pentru mine un moment de convorbire.

Cristiano i se închină cu respect.

— Ei, dară replică necunoscuta, mă autorisezi a-ți vorbi despre o afacere... cam jenantă... cam gingașe...?

Aceste două cuvinte sunau la urechia aventurierului așa de plăcut, încât își uită de momentul strajnicei supărări, cășunate apetitului său, prin visita aceasta neașteptată: el cugetă numai la dorința de a-i vedea fața, ascunsă sub un capișon de hermelin.

— Te ascult, răspunde el, servindu-se de un ton serios: avocatul este ca un duhovnic... dară nu te temi, ședend așa în blană, că te vei introna ieșind afară?

— Nu, duse necunoscuta, punându-se pe foto-

liul, ce-i l oferi gazda; eu sânt adevărata munteană eu nu mă întronez nici când.

Apoi ea adause cu naivitate:

— Doară, nici nu mă vei afla convenabil îmbrăcată, pentru conferența ce tocmai o cer dela o persoană serioasă și respectabilă cum ești dta, dle Goefle; eu sânt în toaletă de bal.

Doamne! esclamă Cristiano perplex, eu nu sânt luteran ruginit și posomorit! o toaletă de bal nu mă scandalizează, mai cu samă, când este purtată de o persoană frumoasă.

— Ești galant, domnule Goefle; însă eu nu știu dacă sânt frumoasă și bine îmbrăcată. Ceea ce știu este că n'am lipsă să-mi ascund fața, căci toată neîncrederea din parte-mi ar fi o vătămare a loialității D-tale, pre care chiar o pretind tot odată cerend statul și protecția D-tale.

Necunoscuta se desbracă de capișon și Cristiano vădă capul cel mai încântător, ce și-l putea inchipui: un chip adevărat vrednic, ochi albaștri ca zefirul pâr fin și abundanț de un blond auriu, o fineță și o fragezime a incarnatului, de care nu se apropie, nimic între celelalte rase și prin blana desfăcută un grumaz svelt, umeri albi, ca zăpada și o talie gingașe. Toate aceste erau caste, ca și copilăria căci dragălașa cerce-tătoare avea cel mult șese-spre-dece ani și nu încetase a crește. Cristiano nu se străduia de o morală

suferi pe principii în armată? Duclerc arată, că guvernul a lăsat justiției mână liberă în privința principelui Napoleon. Referitoriu la Orleans guvernul așteaptă dela comisiune anumite propuneri. Biette: E vorba ca legea prezintă să de guvernului mandatul sau facultatea de a pute esila pe toți membrii acestor familii, cari au domnit în Franța.

Duclerc: Guvernul cere facultatea aceasta nu cere însă mandat imperativ. Guvernul are datorința a lua inițiativa pe lângă responsabilitate.

Întrebat fiind ministrul de externe Falières referitoriu la conjurațiunile roialistice răspunde. Guvernul a luat toate măsurile necesari spre a împedea conspirațiunea. Unele acie s'au îndeplinit pe baza legii mance despre adunări și presă. Mancitățile acestei legi s'au folosit din partea partidelor reacționare. În sudul Franței, în Montpellier, s'a ivit agitațiune monarchică; pe care guvernul o a investigat și o aflat neprimeidiasă.

Avem să ne temem de vre-o revoluțiune? Nu! Opiniunea publică ar fi desavuat un atare act. Spre a pute produce crisă trebuie să fi la cârmă său cel puțin se ai complici la cârmă. Cerând facultatea pentru eschidere o facem fiind conscii de responsabilitatea noastră. Diarele reacționare măresc lucrurile. S. e. Diarul „Le Tocsin“ a provocat pe toți Zuavii a se aduna sud preteast că li s'ar constituț de nou cadrele. Zuavii nu corespund acestui apel. Repeț! nu există pericol. De aceea nici nu cerem proscritiunea pretendenților, cerem înse pază.

Voiți ca opiniunea publică se nu fie neliniscită, apoi dați-ne armă în mână ca se putem procede la momentul dorit. După ce vorbi ministrul de reșboiu din punct de vedere militar contra propunerii Floquet și Ballues, primă comisiunea propunerea lui Floquet cu majoritate de voturi ear propunerea lui Ballues unanim:

Crisa, a devenit prin aceasta acută. E întrebarea, că își va da oare acum de loc ministeriul demisiunea seau va aștepta se vadă oare nu i-a succeda a îndupleca camera se-i primească proiectele sale. Se dice că imperăteasa Eugenia ar fi primit din partea șefului serviciului de siguranță semn ca se plece. Președintele Grevy a denegat a subscrie un decret de esilare cerând a se redacta o lege specială în punctul acesta.

Constantinople, 26 Ianuarie. După scriile din Scutari se-i succeda energicului și istețului delegat al Porții, Bedri Bey, a aplana greutățile și a evita conflictul. Bedri Bey primă instrucțiuni speciale

București, 26 Ianuarie. Se susține că în Moldova se fac încercări a organiza o nouă partidă opozițională pe baza particularismului Moldovean. Linia celei lerate e întreruptă din cauza movilelor de zăpadă.

Viena, 26 Ianuarie. „Pol. Cor.“ scie că Maj. S'a atât înainte cât și după prânțul de curte s'ar fi adresat către Giers și că ar fi întreținut cu densus lungă conversațiune. Archiducele Albrecht își exprimă dorința venind a se înscrie Giers spre a fi primit a-l vedea pe acesta și-l primă în mod foarte distins. În decursul zilei de ași onoră archiducele pe Giers cu contravisită în hotelul acestui-a. Asemenea dorință exprimă și archiducele Carol Ludovic, și domnul de Giers se și prezintă la 3 oare d. p. la archiducele. Pe mâne seară e invitat Giers și ambasadorul rus Lobanoff la Archiducele Rainer. Ași după prânțul cercetat Giers pe principele Hohenlohe pe general adjutantentele Mondel, pe ministrul președinte Taaffe și pe șefii diferitelor oficii de curte. Pe ministrul finacelor comune îl cercetă Giers eri...

Ambasadorul germân, domnul de Reuss fiind bolnav, nu putu primă pe Giers și încunoscință însă că-l va primă mâne fiindu-i mai bine. Giers făcu ași împreună cu ambasadorul Lobanoff cu care conferi timp îndelungat, visita ministrului de externe Kálnoky sosi tocmai dela curtea imperială. Conferința mai bine de două oare. Și ași își lasară cartele de visită în hotelul ministrului rusesc persoane de rang înalt, așa archiducele Ludovic Victor și ministrul Taaffe. În palatul ministrului Kálnoky s'a dat ași prânțul la care au luat parte d. de Giers ambasadorul Lobanoff, membri ambasadei rusesci; consulul rusesc din Viena, Gubastoff, consulul general în Budapesta de Mühlfeld și încă următoarele persoane: ministri Taaffe, Kállay, fostul consilier de ambasadă în Petersburg Frautenberg, baronul August Walterskirchen, șefii de secțiune contele Hoyos și de Szü-

severă; el era omul timpului său, însă nu acela al cercului îndrăzneț, în care se afla aruncat prin împregiurări. El avea inteligență, prin urmare și delicatețea de spirit. El privea liniscit și binevoitor spre roza aceasta nordică și dacă ar fi avut vre'un cuget perfid ducend-o în visunia ursoacei, cugetul acesta făcu iute loc aceluia unei aventuri hazlie sau romantice, însă oneste, negreșit, ca și candida față a oaspețului său tinăr.

— Domnule Goeffe, replică ea, încungiurată prin atitudinea respectuosă a pretinsului avocat fiind-cămi cunosci fața care precum sper nu e aceea a unei persoane rele, trebuie să-ți spun și numele meu. Il cunosci foarte bine... Dară sunt intimidată a te vedea stând în picioare, pe când eu șed pe unicul fotoliu din odaia, aceasta. Eu recunosc respectul cel datoroz unui om de meritele Dtale... voi am să șic de vârsta Dtale, căci eu m'am dedat, nu sciu de ce cu idea de a te vedea foarte bătrân, pe când mi-se pare că ești cu mult mai tinăr de cât baronul.

— Imi faci prea multă onoare, răspuse Cristiano, trăgându-și căciula de blană cu bărbuile date în jos peste ochi și de a lungul obrazelor; eu sunt foarte bătrân! Numai vârful nasului și se poate părea tinăr și sunt silit a te ruga de ertare că nu mă descoper în prezența Dtale, însă visita Dtale m'a surprins...

gyény, contele Knefstein, ministrul Teschenberg și consilierul de curte de Dóczy. În total au fost 22 persoane.

Gorizia, 26 Ianuarie. Contele Chambord se află aici și a plecat ași la vânatoare. De seară sosese dela vânatoare și are de cuget a mai rămânea încă aici așteptând a doua deputațiune din Franța. La moment nu se află alți oaspeți din Franța în Gorizia.

Paris, 26 Ianuarie. Duclerc suferă de receală, nu primesce pe nimeni, din cauza aceasta nu s'a ținut consiliu de ministri ași înainte de prânțul. Cercarile parlamentare nu edat prea mulțamite cu concludul de eri al comisiunei. Se dice, că ministeriul ar avè de gând să și retragă proiectul. La cererea ministeriului a decis comisiunea să raportoze mâne camerei. Discutarea va urma verosimil luni.

Minoritatea din comisiune caută a și afla teren pentru o transacțiune.

Paris, 26 Ianuarie. Minoritatea comisiunei a decis ași, se spriginească articolul prim din proiectul guvernului. Ea crede, că iritațiunea opiniunei publice nu va concede să rămână principii de Orleans în gradele militare. Unii ministri caută a pregăti în punctul acesta o transacțiune. Ministri de reșboiu și de marină susțin principiul nealterabilității gradelor militare. Duclerc suferă de catar de plumăni. Medicii cred, că vor pute împedea morbul.

Petersburg, 26 Ianuarie. „N. fr. Pr.“ aude că nihilistii eară încep a se mișca. De unele zile se află în grădina de vară, pe unde se preumblă lumea după prânțul și proclamațiune. Unele s'au aflat așiate la palat. În acestea publicului i se atrage atențiunea a se feri la apropierea curții, ca se nu fie băntuții în cazul unui atentat.

Viena 27 Ianuarie. După dinerul de eri la Kálnoky Giers a ramas până înainte de meșul nopții la ambasadorul Lobanoff, Mareșalul archiducelui Reiner, LMC Messey, a invitat pe astăzi pe Giers la tee în palatul archiducal. Pe ameași Giers era se făcă visită principelui Reuss.

Berlin, 27 Ianuarie. „Nord. Allg. Ztg.“ publică o scrisoare a împăratului către papa în privința unui modus vivendi între guvernul german și curia romană.

Viena, 27 Ianuarie. „Pol. Corr.“ anunță: Astăzi a avut Giers o conferință mai lungă cu ambasadorul german, principele Reuss. Giers părăsesce mâne Viena.

Roma 27 Ianuarie (Ședința camerei) Trinchera întrebă de ce au fost contele d'Aquila primit cu onoruri militare în Quirinal. Deprețis declară, că contele încă în Noemvre 1881 s'a alăturat de bună voie regimului celui nou. În anul următor a repețit declarațiunea înaintea ambasadorului italian din Paris cu adausul, că vrea să fie considerat de cetățean al Italiei sub sceptorul regelui Umberto. Mancini declară, contele d'Aquila după mărturisirea proprie a intrat la regele ca cetățean simplu; când a părăsit însă Quirinalul i s'au făcut onorurile corespunzătoare unui principe din casă regească (contele d'Aquila e fiul regelui de Napole Red.) Incidentul s'a terminat.

Belgrad, 27 Ianuarie. Încoronarea regelui Milan va fi în luna lui Iunie; în același timp va fi întrunită și scupștina cea mare.

București, 27 Ianuarie. Cestiunea trimiterei la conferința din Londra se consideră aici ca și decisă. România nu este chemată numai cu vot consultativ, ci cu vot decisiv la conferință.

Budapesta, 28 Ianuarie. Casa deputaților a terminat în ședința de astăzi dezbaterile jidovilor și a decis respingerea petițiunei Topolcianilor pentru suspendarea amancipațiunei jidovilor.

Paris, 28 Ianuarie. Duclerc n'a acceptat amendamentul lui Fabre primit de comisiunea petendenților. Un consiliu de ministri s'a ținut sub presidul lui Grévy. Ministeriul și-a dat dimisiunea Grévy înse n'a erimit-e.

Varietăți.

* (Convocator.) „Reuniunea fondului pentru înființarea unei scoale române de fetițe în Cluș“ își va ține adunarea generală anuală la 4 Februarie n. a. c. după ameași în localul casinei române. Sânt rugați a participa la dënșă, cât mai numeroși din-

tre p. t. domnii membri și amici ai culturai și educațiunei române naționali. — Din ședința comitetului, Cluș, 14 Ianuarie n. 1883.

Alexandru Bohațel,
președ.

Dr. Gregoriu Silași,
actuariu.

* (Duel nou între dătătorii de legi ai Ungariei.) În afacerea Tapolcianilor a vorbit în casa deputaților si Irányi. Istoczy era la spatele lui și conversa cam tărășor cu alți deputați. Aceasta a supărat pe Irányi și întorcându-se spre Istoczy a strigat: Nu mă conturba. Istoczy încă s'a supărat și a șis și el ceva cam că ar fi „obrăsnicie“. După ameași a provocat Irányi la duel pe Istoczy.

* (Revue du Monde latin) va apare la Paris. Revista și propune a face cunoscute popoarele și țările latine în prezentul lor, precum și în trecutul lor, a cerceța, a concilia și apăra interesele lor diverse: a prepara uniunea lor permanentă într'un desemn de pace, dacă va fi posibil, preservațiunea comună dacă va fi necesar și preste tot progresul material, intelectual și moral.

Ea își interdice absolut ori cè propagandă religioasă sau antireligioasă, ori ce manifestațiune de natura de a provoca vre o schimbare în forme de guvernament. Ea este opusă în princip reșboiului, cuceririlor și în particular tuturor actelor, care ar favorisa o națiune latină contra celeilalte.

Fără de a sacrifica vre-un interes ce datoresce o publicațiune de felul acesta a oferi lumii, Direcțiunea Revistei se va adopera a da o suma foarte mare de fapte posibile, de documente și de invătățuri folositoare etc. etc.

Revista lumii latine va avè cinci edițiuni (franceză, spaniolă, italiană, portugeză și română) Edițiunile aceste vor diferi numai în privința limbii în care vor fi scrise cele șeșe-spredece pagine dintăiu, cuprinzând buletinul lunar politic și diplomatic. Restul fascicului va fi mai cu seamă franțozesce și câte odată și în altă limbă sau dialect de origine latină pe lângă traducceea franceză.

Revista va apărè în 10 a fie cărei luni de opt coale un număr (128 pagini). Ea va forma pe an trei volume, fiecare mai mare de 500 pagini. La finele fie căru an se va publica o tabelă alfabetică și analitică de materii.

Prețul abonamentului este pentru toate țările 36 franci pe an și 12 fr. 50 pentru patru luni (un volum).

* (La Montpellier) se va ține în luna Maiu 1883 un cocunrs filologic și literar. Între altele, un premiu de 200 lei (obiect de artă) se va da celei mai bune lucrări filologice asupra unei idiome populare neo-latine: Belgiul, Elveția, Franța, Spania, Portugalia, Italia, România, America etc. Acest studiu va trebui să se bazeze pe o alegere de teste (cântece, basme, proverbe, legende, etc.). A adauge geografia dialectului studiat. Această lucrare va trebui să fie scrisă într'o limbă neo-latină, și să fiă inedită. Manuscrisele, cu numele și adresa autorului, închise într'un plic, se vor adresa dlui A. Boncherie, secretar al societății limbelor române, înainte de 1 Aprilie 1883.

* (Diar nou român). Cetim în „Națiunea“ „Sântem înformați că în curând va apare în Paris un jurnal român cu titlul „Dacia“

* (Un act scolaric.) Duminecă în 9 Ianuarie 1883 st. vechiu avū loc sântirea non edificatei

Am lăpădat peruca și eată-mă silit a mi ascunde cum pot craniul pleșuv.

— Te rog să nu faci nici o ceremonie, domnule Goeffe și poștește de șeși.

— Dacă-mi permiți, voi sta în picioare lângă sobă din pricina podagrei, ce mă chinuște, răspuse Cristiano, stând cu capul în umbră, precând claritatea slabă a luminării cădea toată pe convorbitorul sa. Binevoște a mi spune cu cine am onorul...

— Da, da, răspuse cu vioiciune. O! fără să mă fi vădūt vr'odată, Dta mă cunosci bine! Eu sânt Margareta.

— A! în adevăr? esclamă Cristiano într'un ton ca și când ar fi voit să șic cu aceasta, nu m'am procopsit.

Din nordcire tinera fată se grăbi a se esplica

— Da, da, replică dënșă, Margareta Elveda, nepoata clientei Dtale.

— Așa, așa, clienta mea...

— Contesa Elveda, sora tatălui meu, a colonelului, care era amicul nefericitului baron...

— O, Doamne! baronul Adelstan, al căru nume nu-l pronunț fără emoțiune în odaia aceasta, care a fost ucis de minorii pela falun... sau de alți; căci în stérșit, domnule, cine scie? Scii Dta de sigur că au fost lucrătorii dela mină?

— O! încât pentru aceasta, domnișoară, dacă poate cineva jura pe onoarea sa, că nu scie nimic, apoi servitorul Dtale o poate, răspuse cu convingere Cristiano, care, interpretat prin tinera fată părea a fi viu frapat.

— O, domnule Goeffe, șise ea cu vioiciune, știam bine, că Dta împărtășesci bănniala mea. Nu, nimenea nu-mi va lua ideea, că toate cazurile aceste de moarte tragică de care s'au vorbit și de care să mai vorbește și acuma, cât să poate de încet... Oare sântem siguri? Nu ne poate ași niminea? Lucrurile aceste sânt așa de serioase, domnule Goeffe!

— În adevăr, cauza se pare serioasă, cugeta Cristiano, ducându-se să vadă că este închisă ușa intrării, și imitând mersul unui moșneag; numai atata că nu pricep chiar nimic.

El privi în girul salei dară nu observă nici acuma ușa odăiei păzitorului, care era închisă între dl Goeffe și persoanele noastre cele două.

— Ei bine, domnule, replică tinera persoană, înțelegi că mătușa mea voiesce să mă mărite după un bărbat, pre care nu mă pot reține de al considera drept asșinul familiei mele.

(Va urma.)

școli de confesiunea română gr. or. din comuna Crișul protopresbiteral, Sighișoarei.

După celebrarea cultului divin de D. administrator protopresbiteral, Dimitrie Moldovan și parochul local Ioachim Manta, plecă preoțimea cu tinerimea școlară în frunte, după care apoi urmă poporul credincios doi cu doi până în edificiul școlii, unde s'a săvârșit sântirea apei și stropirea cu apă sântită, atât a nou edificatei școli, cât și a credincioșilor, cari au participat la această solemnitate, în urma căreia D. administrator protopresbiteral concernent rosti o cuvântare acomodată actului solemn. Școala amintită respective edificiul școlar rădicat la multe și neobositele stăruințe ale administratorului protopresbiteral concerninte, ajutat de parochul local, poate servi de model pentru comunele rurale; și dacă toate comunele noastre bisericesci și-ar implini datorința lor față de biserică și școală barem numai ca bravii noștri români din comuna Criș, cari în scurt timp își ridicară această școală frumoasă, atunci nu am avea ne teme de persecuțiile oardelor barbare ce tot cu mai mare putere și nedreptate lovesc fără cruțare în existența noastră.

Un martore ocular.

* (Balul societății „Carpații”) al Românilor ciscarpatini în București a avut un succes strălucit. Eată ce cetim în „Națiunea”: Aseară s'a dat la „Dacia” balul societății „Carpații”. Mare succes. Lume multă. Damele erau costumate mai vêtos național, ceea ce dedea balului o privesc din cele mai încântătoare. „Romana” s'a jucat de trei ori și a pricinuit o adevărată insufletire. Fusesse primită cu aplauze frenetice. — Sala încă era decorată frumos. În fruntea ei se găsea numele și devisa societății, lucrate în transparent și cu acest cuprins: „Societatea Carpații” înființată la 24 Ianuarie 1882. „Noi prin noi”. Giur împrejur erau numele: Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș. Balul s'a sfârșit pe la 5 oare dimineața. Lumea s'a depărtat pe deplin mulțămînt. Societatea „Carpații” poate fi sigură, că balul ei va ocupa pe viitor un loc de frunte între petrecerile de iarnă ale lumii românesce din capitală.

* (Bal în Iași.) Cetim în „Pactul Social”: Sâmbătă, 8 Ianuarie s'a dat în saloanele venerabilei doamne Maria Rosetti Rosnovanu, balul în folosul „Comitetelor-Unite a sântei Maria și a ostașilor români răniți.” Întreaga societate Iașiană s'a grăbit de a veni la acest bal splendid, a căruia scop a fost atât alinarea suferințelor acolora, ceși pun pepul pentru apărarea țerei, cât și pentru sporirea fondului stabilimentului Sânta Maria. Doamnele din comitet, în cap cu venerabila doamnă Maria R. Rosnovanu, rivalisau în amabilitate spre a încânta și mulțami pe întreaga societate Iașiană, ceși deduse rendez-vous în această seară de petrecere, la care danțul a durat până în ziua.

* A apărut diarul „Trebuciosul,” care cuprinde materiile următoare:

Un mare sacrificiu pentru înundați, de D-na Ida Melisurgo Vegezzi Ruscala. — Călătorii în Cer. — Suspinele bărbatului meu. — Cartea experienței. — Portofoliul cultivatorului. — Noutăți în Domnia florilor. — Consiliuri Igiene. — Mode. — Portofoliul Familiei. — Cărticica bunei societăți. — X. Nuvă de Verga. — Curiositățile țilei. — Invențiuni și descoperiri. — Curiosități Musicale. — Pentru a suride. — Sfinx. — Ghicitori. — Ilustrațiuni: Inundații din Italia. — Gravuri de mode. — Ministrul lui Mozart.

În numărul viitor se va publica Istoria Împărăteselor romane ilustrate.

Prețul abonamentului pentru un an:

Lei 3. — Numărul 15 bani —

Un abonament gratis se acordă ori cui va procura șese abonăți.

Se trimite gratis un număr de probă pentru cine va cere.

* (Românii din Bitolia). „Românului i se comunică din Sofia că țilele trecute guvernul turcesc din Bitolia a chemat pe toți capii familiilor din comuna Malovistea, atât Greci cât și Români, și i-a întrebat de ce nație se consideră și ce limbă vorbesc. Majoritatea imposantă a răspuns că sunt de naționalitate română și vorbesc limba română. Apoi fiind întrebați în privința școlii, guvernul a primit ca răspuns rugăciunea locuitorilor ca școala comunală să fie română, să nu fie sub protecțiunea arhierului grec.

Guvernul otoman a rezolvat chestiunea în următorul mod: școala comunală din Malovistea costând 500 lire otomane, Români să plătească 250, iar 250 să le plătească Grecii; în cas când cei din urmă nu vor voi să plătească jumătatea lor, apoi școala să rămâie poporațiunii române. Un termen de 15 țile, este dat ambelor părți pentru a se înțelege.

* (Părueala parlamentară.) „Hamburger Correspondenz” prinesce din Atena o corespondență, din care reproducem următoarele pasaje asupra unei ședințe a camerei grece, deși cele relatate ni se par mai mult decât exagerate; „Deputatul din opoziție, Dimatrakaki, cere cuvântul spre a susține că majoritatea, în absența opoziției a votat mai multe legi, fără ca adunarea să fie fost în număr. De pe băncile guvernamentale se auziră voci; „Tu minți!” la care oratorul răspunde, că majoritatea minte. Atunci sări deputatul ministerial, Mandalos și ridicându-și cârja era să lovească pe orator. Acesta se repede dela tribună și aplică două palme adversarului său. Se făc o învălmășeală și un sgomot infernal în toată camera. Stanga protestează; dreapta, strigă ear tribunale aplaudă din respuțeri. Tricupis stetea ca incremenit și privea la cei doi voinici, cari se luptau în fața fotoliului presidențial. Mandalos trântesce pe adversarul său peste masa ministrului școlilor, căruia i sare din cap potcapul negru, ce'l poartă totdeauna. Aplauzele se repetă. La mai mulți deputați, cari intervin, li se rup gheroacele, ear la unu chiar pantalonii. Pe covorul din fața tribunei este un lac de cerneală, în care se tăvălesc cei doi matadori furioși. Președintele Valaorites nu mai scie ce să facă. Clopoțelul a pierdut orice autoritate. El își pune pălăria în cap și pleacă. Oștirea vine la ușă, dar nu cutează să între. Două dame din galerie au leșinat. În fine deputații isbutesc să se despărta pe luptători. Amândoi sunt plini de sânge. Deputatul otoman din Larissa, temându se de un măcel grosav fugise demult din sală. Deputatul Druzinas propune, că în urma acestei păruei să se revisească constituția și să se facă apel la națiune. Petrelis propune, ca să se constate în procesul verbal toate sgăriturile ce primise în învălmășeală. Mandalos, autorul întregului scandal, își spală rănile. Apoi camera ne mai fiind în număr, ședința se ridică.”

* (O dramă din resboiul franco-german.) Cetim într'o foaie germană: Ofițerul prusian de cavalerie, d. B., fiul celebrului strateg cu acelaș nume, a făcut cunoscința, în resboiul franco german cu o tină franceză, fca unui aristocrat din Bretagne. Cei doi tineri se logodiră în ascuns, simțind iubire unul către altul după resboiul fata părăsi casa părintească și plecă după logodnicul său. Juna păreche trăi câțiva ani fericiți lângă Rin, când din întâmplare părinții fetei veniră în orașul garnizoanei germane. Când d. B. plecă la manevre, părinții făcură pe fata lor să vie și să petreacă în casa lor câte va septamăni și ofițerul se învoi cu acest plan. Părinții nu se mai arătau a fi contra căsătoriei. În timpul manevrelor, ofițerul primă de odată știrea că soția sa era bolnavă. Apoi venind o depeșă spui că boala devine periculoasă. D. B. plecă în dată și găsi pe socru și pe soacra sa în doliu. Ei spuseră plângend, că fca lor a murit. El fu condus la mormântul ei în parc, nude erau multe flori și cununi Dnu B rămase câteva țile aci, plânse la mormântul iubitei sale soție și apoi se întoarse la Rin. Timpul i vendeca rana acestei perderi dureroase. După câțiva ani făcu cunoscința cu o drăgălașă fată germană, pe care o luă în căsătorie. Pentru acest scop avu trebuință și i se trimise din Franca un certificat despre moartea primei sale soți. Și această căsătorie fu fericită și un copilăș veni să stringă și mai tare legăturile dintre seți. Într'o seavă d. B. sedea la masă cu soția și cu alți amici, când deodată se deschise ușa și pe lângă servitor se strecură o femeie palida și rău îmbrăcată, care strigă pe gazda pe nume. Acesta dete un țipăt de spaimă și sări în sus: el se află în fața fostei sale soți crezută moartă. Ea povesti repede tot ce pățise. și îndemnați de preoți fanatici, au inventat o strategemă, spre „a o scăpa de păgânul de neam ț și de pedeapsa iadului.” Ea a fost închisă într'o mânăstire depărtată. După mai mulți ani de temniță o influință simțitoare a ajutat să scape. Venind în Asalcia, o prietenă a primito bine și i-a dat bani de drum. În Strassburg a aflat unde îi era bărbatul dar nu scia că se căsătorise. Nu se poate descrie scena urmată acestor destăinuri. D. B. se află într'o dilemă teribilă. Conflictul e greu de rezolvat fără a nenoroci mai multee ființe. Soarta d-lui B. află cea mai călduroasă simpație prin cercurile militare și ațarea s'a somnicat chiar imperatului. Foaia germană nu spune numele familiei franceze. Se speră că foile franceze vor aduce lumina necesare în această istorie prea curioasă.

* (Tren direct între Paris și București), Congresul ținut la Viena pentru regularea mersului trenurilor în urma propunerii direcțiunii societății Staatsbahn, a hotărît înființarea de trenuri accelerate directe între Paris și București. De o camdată aceste trenuri vor circula de două ori pe săptămână.

* (Comet nou). În observatoriul dela Puebla (Mexico) au descoperit astronomii un comet nou în apropierea lui Joie.

* (O nouă invenție română! Fotografia pe lemn). Domnul Ioan Niculescu Fotograf român, ofician al direcțiunii Telegrafelor după mai multe esperințe ce a făcut în Laboratoriul său chemia de Fotografie, a reușit a obține fotografia pe lemn, aceasta importantă descoperire servă mult Xilografilor.

Se scie că până acuma ori-ce ilustrațiuni figuri, etc, cari se imprimă în jurnal au fost și sunt lucrate mai întâiu de cătră pictori în miniatură pe țabli de lemn preparate ntr'adins și în urmă săpate de cătră xilograf.

Se scie ear, că în miniatură figurile nu totdeauna reușesc ași avea adevărate lor asemănare. Xilografierea dar a figurilor după fotografia inventată pe lemn este ce va admirabil, trăsurile feței și orice alte semne ale figurilor este întocmai. Această nouă descoperire mai are și avantajul că xilografii poate lucra figura cu cea mai mare inlesnire, de oare-ce suprafața lemnului în aceasta este cu totul curată n'are pe dēnsa nici o materie, după cum s'a vėdut până acum, care ar împedea oare-cum esacta xilografierea a figurilor.

D. Iohn Reiss, un vechiu și abil xilograf, care a vėdut fosografiile de pe lemn ale dlui I. Niculescu ne asigură că invențiunea făcută după mai multe esperințe poate să fie considerată ca un ce ingenios.

Așa dar eată un român, care prin muncă și știință își vede opera încoronată de succes.

Loterie.

Sâmbătă 27 Ianuarie n. 1883.

Viena:	55	42	20	27	57
Timișoara:	59	35	61	30	54

Bursa de Viena și Pesta.

Din 27. Ianuarie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	118.40	118.25
Renta de aur ung. de 4%	85.70	85.20
Renta ung. de hârtic	85.—	84.60
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.80	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	89.20	89.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.05	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	94.10	93.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	97.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.50	95.—
Obligațiuni urbariale temeșane	97.—	97.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.60	97.—
Obligațiuni urbariale transilvane	94.75	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	97.50	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	97.25	97.25
Sorți unguresci cu premii	99.—	113.25
Sorți de regularea Tisei	97.50	103.75
Datorie de stat austriac în hârtie	113.75	77.10
Datorie de stat austr. în argint	109.—	77.75
Renta de aur austriacă	77.50	95.75
Sorți de stat dela 1860	130.50	130.—
Ațiuni de bancă austro-ung.	333.—	330.—
Ațiuni de bancă de credit ung.	276.—	273.25
Ațiuni de credit austr.	282.—	279.50
London (pe polița de trei luni)	119.80	120.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	100.—	100.—
Galbiu	5.65	5.64
Napoleon	9.52	9.51
100 marce nemțesci	58.75	58.80

Nr. 5600/1882 civ.

[342] 1—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoscința publică, că pentru comasarea generală a hotarului comunei Lățud s'a fiesat țiaua dela 16 Aprile 1883 la 10 oare înainte de ameați în comuna Lățud la locuința primariului comunal; pe când sunt invitați a se reprezenta toți proprietarii cu aceea, că acei cari nu se vor prezenta se vor considera că consimt cu comasarea; esemplarul cel dintăiu al cererei se poate vedea la acest tribunal. regesc. —

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole ținută la 30 Decemvre 1882.

Nagy Lajos m. p.

Butak m. p.

pres.

not.

Nr. 199.

[341] 2—3

EDICT.

Georgiu Cismaș de religiunea greco-oriental din Porumbacul superior comitatul Făgărașului, care de 8 ani părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Maria Voiniagu tot din Porumbacul de sus, fără de a se sci locul ubicațiunii lui, — se citează prin aceasta, ca în restimp de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea scaunului protopresbiteral al Avrighului ca for matrimonial de I instanță, căci la din contră se va decide procesul ridicat în contrăi și fără de el.

Avrig, 30 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al Avrighului ca for de I instanță în cause matrimoniale.